

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. 2. 2020 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Roberta Pacovského a přísedících Ing. Daniela Kličky a Josefa Javorského

takto:

obžalovaná

R ■■■ T ■■■,

rozená Š ■■■, narozená ■■■ v ■■■, okres ■■■, ■■■
■■■, trvale bytem ■■■, okres ■■■, toho času na adrese ■■■, ■■■,

je vinna, že

dne 12. 6. 2019 v době kolem 18:00 hodin v domě č. p. ■■■ v ■■■ v obci ■■■, okres ■■■, po předchozím slovním a fyzickém střetu s poškozeným J ■■■ T ■■■, narozeným ■■■, při němž byla jmenovaným jednou a malou silou udeřena rukou do obličeje, ho úmyslně a velkou silou bodla v její blízkosti odloženým kuchyňským nožem s čepelí dlouhou 19,5 cm do břicha v okolí pupku, čímž mu způsobila bodné poranění vpravo od pupku pronikající do dutiny břišní v hloubce nejméně 15 cm, jímž došlo k poranění závěsu příčného tračníku tlustého střeva a k perforujícím bodovitým ranám ve stěně žaludku v místě jeho velkého zakřivení, což si vyžádalo okamžitý operační zákrok a následnou hospitalizaci poškozeného trvající až do 15. 7. 2019, přičemž takto jednala ve srozumění, že poškozeného takto vedeným útokem usmrtí, k čemuž ovšem nedošlo, neboť ohrožení života poškozeného v důsledku proniknutí obsahu žaludku do břišní dutiny s následným šokovým stavem bylo odvráceno včasnou a vysoce odbornou lékařskou pomocí, na níž se obžalovaná nijak nepodílela, když po popsání útoku místo činu opustila,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Denisa Trafinová

dopustila se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtila, přičemž jednala v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchala

pokus zločinu **vraždy** podle § 21 odst. 1, § 140 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) roků**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalované ukládá trest propadnutí věci - kuchyňského nože s čepelí dlouhou 19,5 cm zajištěného jako stopa č. 1.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná povinna zaplatit Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 47114975, se sídlem Drahoobjlova 1404/4, Praha 9, částku 222 477 Kč.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaná se ke spáchání shora popsaného skutku částečně doznala. V hlavním líčení vypověděla, že ráno odešla do práce na ranní směnu, kde byla do jedné hodiny. Do [REDAKCE] přijela kolem 13:30 hod. a poškozený na ni čekal na autobusové zastávce. Společně si šli sednout na pivo do místní hospody [REDAKCE], kde poseděli se svými kamarády, na jejichž jména si již nevzpomíná. Obžalovaná si dala 4 až 5 malých piv a jednoho panáka Becherovky, poškozený si dal 4 až 5 velkých piv a také jednoho panáka Becherovky. S poškozeným se po chvíli pohádali, on se urazil a odešel do místa jejich bydliště jako první. Obžalovaná dopila pivo a kolem páté hodiny odešla domů. Necítila se opilá. Když přišla domů, poškozený stál v kuchyni u kuchyňské linky a začal jí nadávat, protože se myslel, že se „kurvila“. Obžalovaná chtěla poškozenému vysvětlit, že nemá smysl se hádat, ale on ji uhodil pravou rukou pěstí do obličeje; přesněji do levého oka, což sice ustála, ale zakymácela se. Následně ji praštil pěstí do žeber na levou stranu a ona spadla na zem na břicho. Zvedala se tak, že se jednou rukou opírala o zem a druhou se chytla kuchyňské linky a tak „se jí zřejmě dostal do ruky“ kuchyňský nůž, který na kuchyňské lince ležel. Moc si nevybavuje, že by nůž vzala do ruky ani, že by jej držela. Ve chvíli, kdy vstala, stál poškozený přímo naproti ní; obžalovaná odhadla, že přibližně ve vzdálenosti půl metru od ní. Poškozený udělal krok blíže k ní, a v tu chvíli „se stalo, co se stalo“. Rozhodně poškozeného nebodla úmyslně. Přesný průběh se nepamatuje. Nezaregistrovala, že by nůž pronikl do břicha poškozeného, ani krev nebo výkřik; poškozený jí pouze pořád nadával. Poté, co poškozeného bodla, utekla do ulice vedle jejich bytu, kde si sedla na patník a čekala. S nikým ovšem nemluvila, kamarádovi P [REDAKCE] H [REDAKCE] napsala SMS zprávu o tom, že bodla poškozeného, neboť měla kuchyňský nůž v ruce. SMS zprávu napsala též poškozenému; právě proto ani neměla pocit, že by byl poškozený vážněji zraněn. Utekla, protože se bála, že poškozený bude pokračovat. Dříve utéct nemohla, protože by jí útěk poškozený neumožnil. Toto se ostatně stalo již dříve při jeho napadání. K soužití mezi obžalovanou a poškozeným vypověděla, že mezi nimi byly potyčky časté - každý týden. Kvůli potyčkám volali i Policii ČR. Většinou to byla dle obžalované agrese ze strany poškozeného, protože si myslel, že ho podvádí. Obžalovanou často zmlátil, snažila se bránit tím, že si dávala ruce před sebe nebo chtěla odejít, ale nemělo to dostatečný efekt, protože ji vždy při útěku dostihl. Poškozený ji napadl mnohokrát. Kromě modřin, monoklů nebo jizvy na tváři jí ovšem nic vážnějšího nezpůsobil. Obžalovaná dala poškozenému přinejhorším facku; nic většího. Pouze jednou předtím zranila

Shodu s prvopisem potvrzuje Denisa Trafinová

poškozeného nožem, když byla u kamaráda P ■■■ H ■■■ a poškozený přišel za nimi a vyprovokoval obžalovanou tak, že mu dala nůž pod krk, poškozený nůž pod svým krkem přidržel a smál se jí, že mu obžalovaná stejně nic neudělá; proto ho nožem škrábla. Nebylo to ovšem vážné zranění. K užívání alkoholu vypověděla, že téměř každý den pili společně pivo. Po propuštění z vazby alkohol již nepije, pouze si připila na Silvestra a na oslavě. Kuchyňský nůž byl její, přivezla si jej z ■■■.

3. V přípravném řízení ve vazebním zasedání (spis vedený u Okresního soudu Praha-západ pod sp. zn. 33 Nt 209/2019) dne 15. 6. 2019 obžalovaná vypověděla, že ji mrzí, co se stalo a neudělala to úmyslně. Když přišla domů, tak ji poškozený fyzicky a psychicky napadl, udeřil ji první tak, že ji uhodil pěstí do obličeje a do žeber na levou stranu. Byly to pouze dvě rány. Když spadla, udeřila se do pravé ruky. Žádné kopání a škracení tentokrát nebylo. Poškozený jí nadával i za situace, kdy ležela na zemi. Když se zvedla, tak byla asi metr od poškozeného. Nůž musel být na kuchyňské lince. Neví, jak se jí onen nůž dostal do ruky. Spadla na zem, a jak se zvedala, tak jí musel přistát v ruce. Nůž měla v pravé ruce a stáli k sobě čelem. Nevybavuje si, že by udělala nějaký pohyb, nebo že by poškozený něco měl v ruce. Z kuchyně vedly pouze jedny dveře a k těm měla blíž ona. Na zemi zahlédla něco jako krev, měla to i na svém tričku. Bála se, a tak utekla. Fyzické napadání bylo u nich doma na denním pořádku. Ona mu třeba dala facku, ale nic závažnějšího mu nikdy nezpůsobila. Poškozený na obžalovanou žárlil, protože měla vztah s jiným mužem, k poškozenému se však vrátila. Napadl ji například v hospodě ■■■, kam posléze měli zákaz chodit. Policii ČR kvůli napadání volala jednou letos a jednou loni. Bezprostředně po činu odmítla vypovídat, protože se bála. V hlavním líčení vypověděla, že si neuvědomila, zda byla na jejím oblečení krev. Ve vazebním zasedání však vypověděla, že na jejím tričku krev byla; všimla si jí. Tento rozpor nedokázala v hlavním líčení vysvětlit s tím, že na věc si již nepamatuje.
4. Poškozený J ■■■ T ■■■ při hlavním líčení využil svého práva a odmítl vypovídat s tím, že je stále manželem obžalované.
5. V rámci dokazování byl při hlavním líčení přehrán záznam telefonického hovoru na tísňovou linku ze dne 12. 6. 2019 započatý v 18:03 hod. z telefonního čísla, které poškozený označil jako své vlastní (č. l. 299). Poškozený operátorovi sdělil, že jej obžalovaná napadla nožem, bodla jej do břicha a utíká. Teče mu krev. V době telefonátu byl v bytě, poškozený uvedl, že si ránu obváže a půjde na zahradu. Poškozený dále uváděl, že to vše zvládne sám a není potřeba, aby mu pomohli sousedé, ze záznamu je patrné, že těžce dýchá a špatně artikuluje.
6. Z výpovědi svědkyně A ■■■ H ■■■ z přípravného řízení (č. l. 115 až 118) vyplývá, že jmenovaná jako policistka na místě činu zasahovala s kolegou G ■■■ H ■■■. Operační je vyslal do ■■■, kde poškozený vyběhl na zahradu domu a začal na ně mávat. Všimla si, že je krvavý a má bodnou ránu v břiše u pupku; rána už nekrvácela. Uváděl, že jej bodla obžalovaná. Bylo poznat, že poškozený je pod vlivem alkoholu. Řekli mu, ať počká na záchrannou službu, choval se však jakoby mu nic nebylo, chtěl pořád chodit. Záchranka poškozenému provedla dechovou zkoušku, měl asi dvě promile. Na základě pokynu technika udělala fotky v bytě poškozeného a obžalované; zajistila nůž. V bytě již bylo uklizeno, ale bylo vidět, že uprostřed kuchyně na zemi byla kaluž krve, nůž byl někde na lince utřený. Poškozený policistům sdělil, že vytřel. Když přijela hlídka, která zadržela obžalovanou, měla obžalovaná modřinu na obličeji a uváděla, že ji poškozený zbil a ona se bránila. Přesná slova si svědkyně již nepamatuje.
7. Z výpovědi P ■■■ H ■■■ soud zjistil, že se s obžalovanou zná z místa bydliště - z ■■■ již od 90. let. Poškozeného zná také. S obžalovanou byli nejdříve přátelé, následně spolu měli i intimní poměr trvající přibližně 2 měsíce již v době, kdy obžalovaná a poškozený byli partneři. Jeden čas měla obžalovaná u svědka i své věci a vypadalo to, že poškozeného opustí a bude bydlet se svědkem. Poškozený jí v tu dobu se stěhováním dokonce pomáhal s tím, že už s ní nechce nic mít. U svědka následně obžalovaná bydlela asi měsíc. Poté se však vrátila k poškozenému. Svědek a obžalovaná

alkohol společně příliš nepili, nikdy se nehádali. Kvůli intimnímu poměru svědka a obžalované navštívil v bytě P. H. poškozený; svědek kvůli tomu volal i Policii ČR. Poškozený u nich v bytě naléhal, aby se obžalovaná vrátila k němu. Ke vztahu mezi obžalovanou a poškozeným svědek uvedl, že někdy mu přidal jejich vztah harmonický, jindy nikoli. Docházelo mezi nimi k napadání, většinou napadal poškozený obžalovanou. Svědek viděl, jak poškozený obžalovanou napadal v restauraci; začal ji mlátit rukou. Obžalovaná se většinou pouze bránila, poškozeného nenapadala. Na obžalované viděl modřiny na obličeji a na rukou. Obžalovaná a poškozený spolu popíjeli, alkohol měl na jejich hádky vliv. Z výpovědi jmenovaného svědka dále vyplývá, že něj doma došlo též k tomu, že obžalovaná na poškozeného vytáhla nůž. Poškozený u svědka doma začal být agresivní, nechtěl opustit byt a obžalovaná vzala v kuchyni nůž s tím, aby byt opustil, ani obžalovaná ani svědek neměli dostatek sil, aby poškozeného z bytu dostali jiným způsobem. Poškozený se obžalované smál s tím, že by mu nikdy neublížila, že to jenom hraje. Obžalovaná proto poškozeného řízla do ruky. Zranění bylo dle svědka malé, svědek jej poškozenému ošetřil. Při hlavním líčení svědek vypověděl, že se jednalo pouze o povrchové říznutí do ruky. Ve vztahu k tomuto incidentu soud při hlavním líčení svědkovi přečetl protokol o jeho výslechu z přípravného řízení, dle kterého obžalovaná řízla poškozeného, prořízla mu žílu a na místě bylo hodně krve. K tomuto rozporu před soudem svědek uvedl, že rána byla menší, ale protože poškozený byl pod vlivem alkoholu, tak krváčení bylo větší, než bývá obvyklé. Přímo k projednávanému skutku svědek uvedl, že mu osobně nebyl přítomen. Toho dne mu však obžalovaná napsala SMS zprávu, ve které mu sdělila, že bodla poškozeného a čeká před domem na Policii ČR. Zavolał jí a ona mu řekla, že se s poškozeným pohádali a ona jej bodla. Neuvedla mu však žádný konkrétní důvod ani jiné podrobnosti. Ačkoli mu obžalovaná v tomto směru nic neřekla, tak svědek z hovoru dovodil, že poškozeného bodla v afektu. Hovor nakonec ukončila sama poškozená.

8. Z výpovědi svědka V. M. soud zjistil, že jmenovaný obžalované a poškozenému pronajímal byt na adrese , kde došlo k projednávanému skutku. Soužití obžalované a poškozeného svědek zpočátku vnímal jako bez problémů, ale v druhém roce začaly problémy kvůli alkoholu, hádkám a rozbíjení věcí. Jeho děti kvůli tomu nemohly spát. Svědek byl proto nucen v bytě obžalovanou a poškozeného uklidňovat. Postupně se to stupňovalo. Vždy to bylo způsobené alkoholem. Svědek viděl i fyzické potyčky, které byly vzájemné. Obžalovaná řvala, že ji poškozený zabije a svědek je musel od sebe odtrhávat. Takové případy byly dva, ale jiné hádky a konflikty byly na denním pořádku, vždy byly vzájemné. Svědek na ně naléhal, aby s alkoholem přestali, ale bezúspěšně. K projednávanému skutku z výpovědi svědka vyplývá, že kolem 18:00 hod. zrovna přijížděl domů. Poškozený byl venku na zahradě a sdělil mu, že jej obžalovaná bodla. Obžalovanou viděl, jak sedí na patníku v ulici . Před tím než ji zadržela Policie ČR, mu říkala, že „udělala průser a teď je to všechno vyřešený“. Svědek M. také předložil mobilní telefon Huawei, ze kterého byly staženy fotografie bytu pronajímaného obžalované a poškozenému. Na fotografiích je zachyceno poškození interiéru bytu.
9. Z výpovědi svědkyně M. M. z přípravného řízení (č. l. 136 až 139) vyplývá, že jmenovaná jako bývalá sousedka poškozeného a obžalované projednávanému skutku přítomna nebyla; od 17:00 hod. byla na třídních schůzkách, odkud se vrátila kolem 18:00 hod. Když se z třídních schůzek vracela, potkala obžalovanou v podnapilém stavu (šla nejistým krokem a máchala rukama). Obžalované se svědkyně snažila spíš vyhnout; neviděla, že by na sobě měla nějaké zranění. Po příchodu domů jí její manžel říkal, že obžalovaná poškozeného bodla. Zasažujícím policistům sdělila, že obžalovanou potkala, když se vracela domů, v ulici . Ke vzájemnému soužití obžalované a poškozené svědkyně vypověděla, že nechápe, proč se tito dva vůbec brali, neboť mezi nimi docházelo k častým hádkám; žárlili na sebe. Hádky probíhaly přibližně jednou týdně. Tyto skutečnosti jsou svědkyni známy, protože bydleli nad nimi, a když se hádali, tak bylo vše slyšet. Obžalovaná a poškozený hodně pili alkohol, téměř vždy, když je potkala,

tak byli pod jeho vlivem. Též jí bylo známo, že mezi nimi dochází k fyzickému napadání; přibližně desetkrát u nich zasahoval manžel svědkyně; musel je slovně uklidňovat. Osobně byla také svědkyně přítomná tomu, jak obžalovaná vyšla ven z restaurace [REDACTED] si zakouřit, poškozený procházel kolem a udeřil ji pěstí do obličeje a ona spadla na zem. Překročil ji se slovy, že je to dobrý a ať vstane. Obžalované tekla krev z nosu, vstala se slovy „co děláš, ty kreténe“, utřela si krev a oba společně v klidu dokouřili. Následně si šli sednout zpět do restaurace k jednomu stolu. Svědkyni je též známo, že dvakrát u nich policisté řešili vzájemné napadení. Osobně však byla přítomná pouze jednomu z nich. Nikdy neviděla, že by obžalovaná ublížila poškozenému.

10. Z výpovědi svědka D [REDACTED] J [REDACTED] z v přípravného řízení (č. l. 120 až 123) vyplývá, že jako bývalý soused obžalované a poškozeného přímo projednávanému skutku také nebyl přítomen. Někdy odpoledne šla manželka tohoto svědka kouřit před dům, a když se vrátila, tak mu sdělila, že před domem jsou policisté a záchraná služba. Před domem již stál svědek M [REDACTED]. Obžalovanou a poškozeného neviděl. Jeho manželce svědek M [REDACTED] sdělil, že obžalovaná napadla nožem poškozeného po vzájemné hádce. V den, kdy došlo k souzenému skutku, viděl dopoledne poškozeného venčit psa, vypadal, že je strízlivý. K soužití obžalované a poškozeného svědek uvedl, že jednou viděl, jak obžalovaná brečí u vchodových dveří a nařiká, že má zlomenou ruku s tím, že jí tuto ruku poškozený skřípl do dveří. Poškozený stál u vchodových dveří a omlouval se obžalované. Oba byli pod vlivem alkoholu. Toto bylo asi dva měsíce před projednávaným skutkem. Jiné zranění na obžalované nikdy neviděl. Rovněž se stalo, že obžalovaná přišla večer domů, zamkla se a šla spát; poškozený po nějaké době přišel a chtěl se dostat domů a řval při tom tak, že to bylo slyšet až do bytu svědka M [REDACTED]. Hádky obžalované a poškozeného svědek neslyšel; mají byt na druhou stranu. Stalo se, že tyto hádky slyšel svědek M [REDACTED] a svědka J [REDACTED] požádal, aby do bytu poškozeného a obžalované šli spolu. Při hádkách na sebe křičeli oba, v průběhu roku za nimi šli takhle asi pětkrát. Poměrně často byli pod vlivem alkoholu; v průměru tak dvakrát týdně.
11. Z výpovědi svědkyně J [REDACTED] Z [REDACTED] (dříve jako J [REDACTED]) z přípravného řízení (č. l. 200 až 203) je zřejmé, že jako bývalá sousedka obžalované a poškozeného byla dne 12. 6. 2019 v odpoledních hodinách doma a šla kouřit na zahradu před dům. Viděla, že před domem je sanitka, která již odjížděla. Svědek M [REDACTED] jí řekl, že obžalovaná bodla poškozeného, utekla a hledají ji policisté. Ke vzájemnému soužití obžalované a poškozeného vypověděla, že poškozený někdy v dubnu až květnu 2018 přivřel obžalované ruku do dveří. Několikrát na sebe křičeli. Hádky byly v průměru dvakrát týdně. V roce 2019 se ve třech případech stalo, že svědek M [REDACTED] přišel pro jejího manžela, ať mu jde pomoci s obžalovanou a poškozeným. U poškozeného viděla zranění pouze jednou, bylo to někdy kolem jejich svatby; měl poškrábaný obličej. U obžalované viděla zranění někdy v roce 2013 a 2014; přišla s podlitinou na tváři a řekla, že upadla v koupelně. V roce 2019 měla monokl. Jinak měla několikrát modřiny na rukách.
12. Svědkyně J [REDACTED] Š [REDACTED] v přípravném řízení (č. l. 145 až 148) jako bývalá sousedka obžalované a poškozeného vypověděla, že ačkoliv byla v den souzeného skutku doma, nic neviděla ani neslyšela. Přišla k ní její dcera M [REDACTED] M [REDACTED] s tím, že obžalovaná pobodala poškozeného. Také tato svědkyně potvrdila, že mezi obžalovanou a poškozeným často docházelo k hádkám. Nehádali se denně; byla období, kdy byl klid. Sama svědkyně nikdy žádnému napadání přítomna nebyla, z doslechu pouze ví, že mezi nimi k vzájemnému napadání docházelo. Obžalovanou viděla jednou zraněnou, nemohla se dostat do bytu, jelikož se poškozený v bytě zamkl. Bouchala do dveří, o které se poranila a krvácela jí ruka. Žádné jiné zranění u ní neviděla. Často chodili do hospody. Hádali se kvůli žárlivosti.
13. Konfliktnost soužití obžalované a poškozeného potvrdil ve své výpovědi také svědek M [REDACTED] M [REDACTED]. Dle jeho výpovědi z přípravného řízení (č. l. 140 až 143) se často potkávali v restauraci [REDACTED]; obžalovaná a poškozený ještě chodili do hospody [REDACTED]. V restauraci [REDACTED] byl s obžalovanou a poškozeným problém téměř pořád. Většinou poškozeného bila ona (přiběhla a začala ho mlátit). Poškozený se spíše jenom oháněl. Jednou poškozený seděl u stolu a hrál si

s telefonem, obžalovaná k němu přiběhla a kopl ho do obličeje tak, že spadnul na zem a rozbil si hlavu. Posadil se a obžalovaná na něj dále útočila; dal jí proto facku otevřenou dlaní. Poté dostali zákaz chodit do této hospody. V tomto napadání se poškozený a obžalovaná střídali. Dle vnímání svědka byla agresorem spíše obžalovaná, poškozený vydržel docela dlouho, pokud nebyl hodně opilý. Vypil tak 17 velkých piv, obžalovaná vypila tak 14 malých piv. Napadání vždy souviselo s konzumací alkoholu. Hádali se ovšem i doma, několikrát za nimi byl, aby se zklidnili. Na obou z nich byla vidět i zranění. Přímo viděl, jak obžalovaná poškozeného uhodila pánví, protože ze svého bytu vidí do jejich bytu. Svědek uvedl, že si nemyslí, že by poškozený obžalovanou týral; ona něco říkala, ale to bylo v opilosti. Domníval se, že spíše poškozený zabije obžalovanou, protože ona pořád „běhala za chlapy“.

14. Z výpovědi svědka R. Š. z přípravného řízení (č. l. 152 až 155) vyplývá, že jako syn obžalované se s obžalovanou příliš nestýká. Od svého propuštění z vazby však u nich obžalovaná bydlí. S poškozeným se svědek příliš nezná, viděli se přibližně pětkrát. K poranění poškozeného nic neví, nebyl u něj přítomen. O události se dozvěděl tak, že mu o tom napsala obžalovaná, že se stala nehoda. Po svém propuštění z vazby svědkovi řekla, že na ni poškozený „spadl v sebeobraně“; přesně svědek neví.
15. Z výpovědi svědka J. T. z přípravného řízení (č. l. 174 až 177) soud zjistil, že jako bratr poškozeného je s poškozeným v telefonickém kontaktu, osobně se příliš nevidají. Byl za poškozeným ovšem v nemocnici. O projednávaném skutku se dozvěděl až od poškozeného. Ten svědkovi nejprve tvrdil, že je na plicním oddělení a o napadení nehovořil, až když svědkovi poškozený telefonoval s tím, že mu přijde dopis od policie ČR a čeho se týká, tak mu poškozený sdělil, že při krájení masa na obžalovanou skočil pes a ona jej omylem bodla do břicha. V nemocnici poté tvrdil to samé, žádné další podrobnosti neřikal.
16. Z výpovědi svědkyně M. T. z přípravného řízení (č. l. 182 až 185) vyplývá, že jako matka poškozeného syna naposledy viděla v nemocnici, kde za ním byla se svým manželem a synem. Stýkají se přibližně jednou za rok, občas si s poškozeným volají. Obžalovanou viděla celkem čtyřikrát nebo pětkrát. Poškozený jim nejdříve řekl, že je na plicním oddělení; o napadení se dozvěděla až z předvolání k výslechu. Zavolala proto poškozenému a ten jí sdělil, že na obžalovanou skočil pes, když krájela maso; u toho jej nechtěně bodla. Byla to podle něj nešťastná náhoda. Ptala se ho, zda byli pod vlivem alkoholu, a na to jí odpověděl, že nebyli. V nemocnici jí o události nic neřekl. Svědkyni není nic známo o tom, že by mezi nimi docházelo k napadání. Nesvěřovali se jim o svém životě, když byli u nich, tak se chovali normálně.
17. Z výpovědi P. T. z přípravného řízení (č. l. 186 až 189) je zřejmé, že jako dcera poškozeného nebyla s poškozeným ve styku. O napadení nic neví, dozvěděla se o něm od matky obžalované, která ji kontaktovala na sociální síti Facebook. Sdělila jí, že obžalovaná je ve vězení a že pobodala poškozeného. Zavolala proto poškozenému a ten jí sdělil, že je v nemocnici a že jej obžalovaná pobodala tak, že se hádali, on se otočil a nabodnul se na nůž. Takto to řekl doslovně. Nic dalšího o tom svědkyně neví. K soužití obžalované a poškozeného svědkyně uvedla, že jednou jí obžalovaná psala SMS zprávu o tom, že ji poškozený napadl. Ve stejný den psal SMS zprávu též poškozený s tím, že mu obžalovaná vběhla s nožem na záchod. Obžalovaný je dle svědkyně agresor, její matku a sestru fyzicky napadal, když žili ve společné domácnosti.
18. Také svědkyně M. T. - druhá dcera poškozeného - v přípravném řízení (č. l. 190 až 193) ve své výpovědi potvrdila, že jí otec psal o tom, že je v nemocnici. Sdělil jí, že jej pobodala obžalovaná. Osobně s ním ovšem svědkyně nemluvila. Dle svědkyně je poškozený je agresor, do 14. roku ji mlátil, stejně tak její matku. Svědkyně předložila svůj mobilní telefon zn. Huawei P 30 obsahující komunikaci mezi ní a poškozeným. Dle jejího obsahu jí poškozený sdělil, že je v nemocnici, kde čeká na zmenšení břicha, aby mu jej zašili. Dále svědkyni psal, že jej obžalovaná bodla do břicha a zasáhla i žaludek.

19. Z výpovědi svědka L. T. z přípravného řízení (č. l. 178 až 181) vyplývá, že jako bratr poškozeného se s poškozeným příliš nestýká, není mu ani známo, kde poškozený poslední rok bydlel, svědek ani nevěděl, že je s obžalovanou sezdán. Obžalovanou viděl svědek pouze párkrát, chovali se k sobě normálně; neproběhly žádné konflikty nebo hádky. O napadení poškozeného se dozvěděl až z předvolání a poté mluvil s poškozeným. Od poškozeného se dozvěděl, že leží v nemocnici, protože je bodnutý. Poškozený mu sdělil, že to byla nešťastná náhoda, že nějak spadli. Svědek neví, kdo na koho.
20. Dle protokolu o zadržení osoby podezřelé (č. l. 41) byla obžalovaná omezena na osobní svobodě dne 12. 6. 2019 v 18:30 hod. Zadržena byla v ul. v obci . Kvůli svému zdravotnímu stavu byla předána zdravotní záchrané službě. Obžalovaná na sobě měla dámské tričko bez rukávů oranžovo šedé barvy značky Dibank se skvrnou od neznámé tekutiny a dámské jeansy černé barvy bez poškození značky Pepperts. Tyto oděvní součásti byly zajištěny jako věci, které mohou sloužit pro důkazní účely (protokol o vydání věci na č. l. 96 až 97). Poškozený měl na sobě v době příjezdu policistů tričko s krátkým rukávem zn. Shanclan Fashion XXL s pruhy a potiskem, pánské kraťasy černé barvy s šedým pruhem zn. Slazenger a pantofle s modrými přezkami vel. 45. Také tyto oděvní součásti byly pro účely trestního řízení zajištěny (protokol o vydání věci na č. l. 221 až 224).
21. Situace na místě činu a výčet zajištěných věcných, biologických, pachových a chemických stop jsou patrné z protokolu o jeho ohledání (č. l. 2 až 6) s plánkem místa činu (č. l. 7) a s fotodokumentací (č. l. 8 až 36) a video-dokumentací zachycenou na DVD nosiči (č. l. 37 až 39). Z těchto důkazů je zřejmé, že ohledání místa činu započalo dne 12. 6. 2019 v 22:10 hod. a jeho předmětem byl dům č. p. , který stojí vpravo od ulice za křižovatkou s ulicí . Jedná se o podlouhlou budovu s obdélníkovým půdorysem, dvěma nadzemními podlažními a sedlovou střechou. Přízemí je v úrovni okolního terénu. Dům stojí samostatně a pozemek kolem domu je oplocen zdívkou, pole mezi sloupky jsou vyplněna pozinkovaným děrovaným plechem. Ve směru do ulice je v oplocení branka. Mezi oplocením a domem je travnatý pás. V domě jsou celkem 4 byty. Ohledávaný byt je v přízemí vlevo a vstupní dveře do něj jsou v levé boční stěně domu. Vstupní dveře jsou dýhované a v horní čtvrtině mají kruhový prosklený otvor o průměru přibližně 30 cm. Dveře se otvírají dovnitř a vpravo. Před zahájením ohledání bytu byl na pracovní desce kuchyňské linky vpravo od rychlovarné konvice zajištěn ostrý špičatý kuchyňský nůž s ostrím broušeným po jedné straně čepele a špičkou stoupající vzhůru. Nůž má černé plastové střenky, které jsou připojeny třemi nýty ze světlého kovu. Celková délka nože je 32 cm, délka čepele je 19,5 cm. Čepel je v nejširším místě - u střenky široká 3 cm. Boční plochy čepele byly potřísněny skvrnami zaschlé červené tekutiny, více na levé ploše při pohledu na čepel shora (stopa č. 1). Na zemi vpravo před dveřmi ležel na zemi úlomek dřevotřískové desky s kouskem dřeva z rámu dveří a další samostatný kousek dřeva. Uvedené úlomky barvou, materiálem a tvarem odpovídají chybějícím částem dveří v okolí cylindrické vložky. Na přední ploše vstupních dveří byla vpravo pod klikou nalezena kapka zaschlé červené tekutiny (stopa č. 3). Na stěně vpravo vedle vstupních dveří byl v úrovni středního pantu dveří na fasádě, která je tvořena fasádním cementovým lepidlem, zajištěn seškrab ze šmouh a skvrn (stopa č. 2). Též na vnitřní ploše vstupních dveří do bytu bylo několik zaschlých kapek tmavě červené tekutiny. Obdobné kapky byly i na stěně vpravo za vstupními dveřmi. Na dlažbě v kuchyni před kuchyňským sporákem byl zajištěn stěr ze šmouhy zaschlé červené tekutiny (stopa č. 4). Další šmouhy zaschlé červené tekutiny byly na více místech dlažby v kuchyni, nejvíce mezi dřezem a odpadkovým košem (stopa č. 5). Na červených dvířkách horní skřínky kuchyňské linky nad dřezem byly patrné zaschlé kapky a malé stříkance tmavě červené tekutiny a stříkance směřující dolů, mírně šikmo vpravo od svislé osy (stopa č. 6). V koupelně ve sprchovém koutě bylo o pravý přední roh opřené červené držadlo mopu se žlutými tránsněmi s barevným potiskem. Na těchto tránsních byly zaschlé červené skvrny (stopa č. 7). V koupelně pod bojlerem byl na podlaze bílý plastový kbelík s víkem a na něm byl postaven malý červený plastový kbelík. Přes jeho okraj byl přehozen modro-bílý kostičkovaný hadr (stopa č. 8); uvnitř kbelíku byl nalezen fialový hadr (stopa č. 9).

V ohledání bytu bylo pokračováno v ložnici, kde bylo zajištěno dalších 7 stop, a to modré rifle zn. Livergy vel. 50 s černým textilním páskem (stopa č. 10), oranžové tričko zn. SAM 73, které bylo u švu mezi přední a zadní částí pod levým rukávem po celé délce rozstřížené nebo roztržené (stopa č. 11). Na lůžku v ložnici byly zajištěny stopy se zaschlými skvrnami červené tekutiny: prostěradlo (stopa č. 12), povlak (stopa č. 13), povlak polštáře (stopa č. 14). Na bílém polštáři byly černé a červené zaschlé skvrny (stopa č. 15). Vedle lůžka byl talířek s chuchvalci černých vlasů (stopa č. 16).

22. Zajištěné stopy byly podrobeny odbornému zkoumání v oboru kriminalistika, odvětví biologie (č. l. 278 až 288) a odbornému zkoumání v oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. l. 292 až 295) s následujícími výsledky.
23. Na čepeli kuchyňského nože (stopa 1) byly nalezeny červenohnědé otěry, ve kterých byla prokázána přítomnost krve a lidského hemoglobinu, které odpovídají profilu DNA poškozeného. Stejně tak byla prokázána přítomnost krve a lidského hemoglobinu, které odpovídají profilu DNA poškozeného mezi odpadkovým košem a dřezem (stopa č. 5) a na třásních mopu (stopa č. 7). Těž na násadě mopu a na dámském tričku bez rukávů oranžovo šedé barvy značky Dibank zajištěném na obžalované (protokol o vydání věci na č. l. 96 až 97) byl zjištěn majoritní profil DNA poškozeného. Nadto, přítomnost krve a lidského hemoglobinu byla prokázána také na přední ploše dveří vpravo pod klikou (stopa č. 3), na dlažbě v kuchyni před kuchyňským sporákem (stopa č. 4), na nohavicích riflových kalhot (stopa č. 10), na ploše napínacího prostěradla (stopa č. 12), na ploše povlaku na deku (stopa č. 13) a na polštáři (stopa č. 15). Z předloženého vzorku slin poškozeným bylo zjištěno, že jeho krev má krevní skupinové vlastnosti „A“, přičemž sérologickým vyšetřením lidské krve mj. na stopách č. 3, 4, 10, 12, 13 a 15 byla prokázána reakce charakteristická právě pro krevní skupinovou vlastnost „A“. Stopy č. 2 (seškrab ze šmouh a skvrn na fasádě vpravo vedle vstupních dveří v úrovni středního pantu dveří na fasádě) a č. 11 (oranžové tričko zn. SAM 73) nebylo možné pro malé množství vyhodnotit. Ve stopě č. 6 (zaschlé kapky a malé stříkance tmavé tekutiny na červených dvířkách horní skříňky kuchyňské linky nad dřezem) se sice nepodařilo prokázat přítomnost krve, ale byla zjištěna slabá pozitivní reakce na přítomnost lidského hemoglobinu. Ve stopách č. 8 (modro-bílý kostičkovaný hadr) a č. 9 (fialový hadr) nebyla prokázána přítomnost krve. Na ploše povlaku na polštář (stopa č. 14) byla prokázána přítomnost krve, druhovou příslušnost se však pro degradaci a malé množství nepodařilo stanovit.
24. Z odborného vyjádření v oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie (č. l. 272 až 273) naproti tomu nebyly zjištěny žádné relevantní skutečnosti, když na kuchyňském noži (stopa č. 1) nebyla nalezena žádná daktyloskopická stopa.
25. Rozsah poranění poškozeného vyplývá z operačního protokolu (č. l. 253) a protokolu o prohlídce těla poškozeného s fotodokumentací (č. l. 162 až 169). Poškozený byl dne 13. 6. 2019 v 11:37 hod. operován pro otevřenou ránu břišní stěny. Bodný kanál proniknul do dutiny břišní, což způsobilo krvácení v závěsu tlustého střeva a bodovité protržení stěny žaludku. Prohlídka těla poškozeného proběhla dne 24. 9. 2019. Poškozený měl v důsledku způsobeného zranění jizvu o velikosti přibližně 17 x 9 cm nacházející se 5 cm od pupku. Došlo k vyosení pupku do levé části břicha tak, že se jizva nachází v pravé části břicha. Čtyři jizvy menší velikosti se nacházejí též na pravé straně břicha, v tomto případě o rozměrech 2,5 x 1 cm, 3 x 1 cm, 3 x 0,5 cm, 3 x 0,5 cm. Na levé straně má poškozený dvě jizvy o rozměrech 3 x 1 cm.
26. Výše popsany rozsah poranění poškozeného odpovídá zjištěním a závěrům soudní znalkyně MUDr. Olgy Plockové Tatičové v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, vyslechnuté v hlavním líčení a závěrům formulovaným v písemném znaleckém posudku (č. l. 232 až 236) a jeho doplnění (č. l. 241 až 247). Soudní znalkyně se vyjádřila především k mechanismu vzniku poranění. Ze závěru tohoto znaleckého zkoumání především vyplývá, že vpich se na těle poškozeného nacházel vpravo u pupku. Bodný kanál o přibližné délce 15 cm probíhal zepředu dozadu a šikmo

vzhůru, čímž došlo k poranění závěsu příčného tračníku tlustého střeva a k bodným ranám, jež protrhly stěnu žaludku v místě jeho velkého zakřivení. K závěru o délce bodného kanálu dospěla znalkyně na základě modelového měření a určila minimální délku 15 cm v závislosti na postoji poškozeného, sklonu trupu a případném obranném ústupu. Do bodného kanálu byla též vložena sonda. Takto stanovená délka je minimální, neboť je možné, že byla i delší, protože břišní stěna je měkká a pruží. Toto poranění bylo způsobeno tlakem a průnikem podlouhlého ostrého nástroje, který byl veden velkou silou proti břišní stěně poškozeného. Intenzita bodnutí byla jednoznačně velká. Po předložení zajištěného kuchyňského nože (stopa č. 1) soudní znalkyně konstatovala, že tento nůž byl způsobilý způsobit poranění poškozeného. Toto poranění vzniklo přitom jednoznačně aktivním jednáním jiné osoby, o čemž svědčí i směr rány a mechanismus bodnutí. Lze s jistotou vyloučit pád na nůž nebo naběhnutí na nůž. Podle soudní znalkyně připadají v úvahu tři alternativy průběhu útoku. Útočící osoba stála čelem k oběti a nůž držela mezi palcem a ukazováčkem v levé nebo v pravé ruce. Mohla ovšem stát i po boku oběti. Nelze ani vyloučit, že by k ní byla oběť postavená zády a nožem držným podhmatem v pravé ruce by útok vedla obloukem proti břišní stěně. Nejpravděpodobnější je však varianta, že útočící osoba stála čelem k poškozenému. Poranění poškozeného hodnotila soudní znalkyně z lékařského pohledu jako těžké zranění, bodné poranění žaludku s proražením žaludeční stěny vede k ohrožení života poraněné osoby v důsledku průniku žaludečního obsahu do dutiny břišní s následným šokovým stavem, toxickým šokem, možností hnisavého zánětu pobříšnice a septického stavu (otrava krve). Ohrožení života bylo odvráceno pouze díky včasné a vysoce odborné lékařské péči spočívající v chirurgické prohlídce břišní dutiny a sešití bodného poranění žaludku. Při nekomplikovaném hojení toto poranění omezuje v obvyklém způsobu života v délce minimálně 4 až 5 týdnů, přičemž je nezbytný klidový režim s vyloučením jakékoliv fyzické zátěže při užívání antibiotik z preventivních důvodů a lékům proti bolesti. Zda bude mít poškozený trvalé následky, nelze prozatím hodnotit.

27. Poranění měla utrpět i obžalovaná. Její zdravotní stav vyplývá z lékařské zprávy o vyšetření obžalované (č. l. 53), protokolu o prohlídce těla obžalované a fotografií (č. l. 101 až 108) a ze závěrů soudní znalkyně MUDr. Olgy Plockové Tatičové v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, vyslechnuté v hlavním líčení a formulovaných v písemně zpracovaném znaleckém posudku (č. l. 232 až 236) a jeho doplnění (č. l. 241 až 247).
28. Lékařská prohlídka proběhla dne 12. 6. 2019 v 21:48 hod. a též dne 14. 6. 2019. Obžalovaná měla pod levým okem drobné čerstvé oděrky o velikosti přibližně 2 mm. Na zádech několik drobných jizev staršího data hnědé barvy od drobných poranění nejasného původu. Na pravé ruce měla po celé délce předloktí až k loketnímu kloubu modřinu hnědé barvy. Na levém boku na žebrech nebyla patrna viditelná poranění. Na pravé noze u kolene byly škrábance od psa. Podle rentgenového vyšetření hlavy a hrudníku byla bez známek čerstvého traumatu. Z vyšetření dále vyplývá, že dříve prodělala zlomeninu nosu a šestého žebra. Obžalovaná ve výsledku nejevila známky poranění ani akutní intoxikace. K poranění obžalované na levé straně obličeje soudní znalkyně konstatovala, že bylo způsobeno působením tupého násilí o malé intenzitě, nanejvýš větší intenzitě. V oblasti koutku levého oka a dále od dolního okraje levé očníce k nosolící rýze bylo temné zbarvení kůže, což svědčí o tom, že se jednalo o poranění čerstvého data.
29. Obžalovaná byla dne 12. 6. 2019 v 18:52 hod. testována na přítomnost alkoholu přístrojem Dräger s výsledkem 2,51 g/kg alkoholu v krvi. Téhož dne ve 21:45 hod. byla obžalované odebrána krev, ve které byla na základě toxikologického vyšetření zjištěna přítomnost ethylalkoholu v množství 1,60 g/kg. Poškozený byl dne 12. 6. 2019 v 18:00 hod. testován na přítomnost alkoholu přístrojem Dräger s výsledkem 2,4 g/kg alkoholu v krvi. Následně byla poškozenému odebrána krev téhož dne v 22:10 hod. a byla zjištěna přítomnost alkoholu v krvi v množství 1,38 g/kg.
30. Duševní stav obžalované byl vyšetřen znalcem v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Petrem Navrátilem (č. l. 260 až 268). Ze závěrů písemně zpracovaného znaleckého

Shodu s prvopisem potvrzuje Denisa Trafínová

posudku a následné výpovědi znalce při hlavním líčení vyplývá, že u obžalované nebyla v době projednávaného skutku přítomna těžká opilost. Nacházela se ve stavu střední opilosti s méně závažným postižením motoriky a rovnováhy. Jednalo se o opilost prostou, v žádném případě se nemohlo jednat o patickou opilost. Alkohol na ni v danou dobu působil forenzně nevýznamně - pouze a nejvýše jako činitel odbrzdňující a uvolňující, snižující zábrany a sebekontrolu, zvyšující dráždivost a navozující a uvolňující negativní emoce, jako je vztek nebo zlost. Nevyvolal však poruchu vědomí či jiné chorobné příznaky, neměl přímý vliv na motivační a realizační složku jednání. Schopnosti obžalované rozpoznat protiprávnost jejího jednání a toto jednání ovládnout byly vlivem opilosti lehce sníženy, měrou však forenzně nepodstatnou. Alkohol požíla vědomě, dobrovolně a s vědomím možných následků pro její osobu a jednání. Obžalovaná je schopna zdržet se požívání alkoholu i předvídat jeho účinky na své chování a psychiku. Netrpí žádnou duševní poruchou ani obdobou duševní poruchy. Je schopna plnohodnotné účasti na trestním řízení, chápat jeho význam a smysl. Její pobyt na svobodě není z psychiatrického hlediska bezprostředně nebezpečný. Je schopná samostatné abstinence. K osobnosti obžalované soudní znalec dále konstatoval, že intelektové schopnosti se pohybují klinicky v pásmu nižšího průměru. Osobnost obžalované je simplexní s dráždivými a nezdrženlivými rysy. Je u ní tendence jednat neočekávaně, explozivně, s nízkou ochotou k sebekontrolě, sebeomezení, malá zdrženlivost a nebrzděné jednání. Soustavně požívá alkohol a v jejím případě se jedná o škodlivé užívání alkoholu (s důsledky společenskými, pracovními i v partnerském životě). Není ovšem plně rozvinuta závislost somatického typu (závažné odvykací stavy ani doprovodné somatické onemocnění jako je např. cirhóza jater). Obžalovaná má však tendence množství spotřebovaného alkoholu spíše podhodnocovat a vyvinula se u ní vyšší tolerance na alkohol. V jejím případě není přítomna osobnostní deprivace, plná ztráta kontroly nebo narušení kognitivních funkcí. Schopnost zdržet se prvního napití i regulovat další konzumaci alkoholu je částečně snížena. Je však zcela schopna předvídat následky požití alkoholu pro její osobu a jednání. Není potřeba žádné léčby; do budoucna by se však měla zdržet užívání alkoholu.

31. Provedené důkazy soud hodnotil v souladu s § 2 odst. 6 tr. ř. podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k jednoznačnému závěru, že obžalovaná spáchala skutek, který jí byl kladen za vinu.
32. V první řadě je možno jednoznačně uzavřít, že dne 12. 6. 2019 poškozený utrpěl poranění popsaná ve výroku tohoto rozsudku, tj. bodné poranění vpravo od pupku pronikající do dutiny břišní v hloubce nejméně 15 cm, jímž došlo k poranění závěsu příčného tračnicku tlustého střeva a k perforujícím bodovitým ranám ve stěně žaludku v místě jeho velkého zakřivení. Tomuto závěru svědčí celá řada objektivních důkazů: operační protokol (č. l. 253) a protokol o prohlídce těla poškozeného s fotodokumentací (č. l. 162 až 169), znalecký posudek v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, výpověď zasahující policistky z přípravného řízení a v neposlední řadě přímo poškozený v záznamu jeho telefonátu na tísňovou linku.
33. Stejně tak je zřejmé, že poranění poškozeného bylo způsobeno v kuchyni domu odloženým kuchyňským nožem s čepelí dlouhou 19,5 cm zajištěným jako stopa č. 1. Toto bylo nepochybnitelně prokázáno především odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví biologie a v oboru kriminalistika, odvětví genetika, podle kterých na kuchyňském noži byly nalezeny červenohnědé otěry, ve kterých byla prokázána přítomnost krve a lidského hemoglobinu, které odpovídají profilu DNA poškozeného. Nadto, tento závěr podporují důkazy prokazující existenci poranění poškozeného a závěry soudní znalkyně, která k mechanismu vzniku poranění poškozeného jednoznačně potvrdila, že poranění bylo způsobeno tlakem a průnikem podlouhlého ostrého nástroje, který byl veden velkou silou proti břišní stěně poškozeného směrem zepředu dozadu a šikmo vzhůru doleva od místa vpichu. Po předložení zajištěného kuchyňského nože – stopy č. 1 soudní znalkyně potvrdila, že tento nůž byl jednoznačně způsobilý způsobit poranění

poškozeného. Rovněž poškozený (záznam telefonátu na tísňovou linku) i obžalovaná (zejména výpověď při hlavním líčení) připustili, že k poranění poškozeného došlo nožem.

34. Nelze ani pochybovat o správnosti ve výroku tohoto rozsudku formulovaných závěrů o místě činu a době, ve které ke spáchání popsaného skutku došlo, tj. dne 12. 6. 2019 v době kolem 18:00 hod. v kuchyni bytu domu č. p. ■■■ v ■■■■■ v obci ■■■, kde obžalovaná s poškozeným jako manželé společně bydleli. Zásahující policistka svědkyně A ■■■ H ■■■ zraněného poškozeného v době bezprostředně následující po spáchání skutku našla na zahradě domu. V kuchyni domu zajistila kuchyňský nůž, na kterém byla následně zjištěna krev poškozeného. Ačkoli bylo v bytě, kde došlo ke spáchání skutku, již uklizeno, resp. poškozený se snažil utřít stopy krve, tak ohledáním bytu byla nalezena celá řada stop, ze kterých vyplývá, že krev poškozeného byla přítomna především v kuchyni bytu; především mezi odpadkovým košem a dřezem (stopa č. 5). Dále byla krev poškozeného přítomna na třásních mopu a jeho násadě, neboť se krev snažil před příjezdem policistů vytrít. Krev byla nalezena též v dalších částech bytu, ačkoli již nikoli v takovém objemu jako v kuchyni, tj. v místě, kde byl poškozený bodnut. Opět tento závěr vyplývá i ze záznamu telefonního hovoru na tísňovou linku, kdy poškozený v 18:03 hod. operátorovi sděluje, že byl u nich doma bodnut. Stejně tak obžalovaná fakticky doznala, že ke skutku došlo v kuchyni jejich bytu. Místo a čas spáchání skutku dále potvrzují výpovědi P ■■■ H ■■■, V ■■■ M ■■■, M ■■■ M ■■■, D ■■■ J ■■■, J ■■■ Z ■■■ a J ■■■ Š ■■■.
35. V hlavním líčení bylo rovněž bezpečně prokázáno, že poškozeného bodla právě obžalovaná. Tuto informaci především poskytl sám poškozený operátorovi v rámci hovoru na tísňové lince. Nelze přitom přehlédnout, že bezprostředně po spáchání skutku tyto skutečnosti sděloval operátorovi velmi věrohodně. Přestože později tento útok obžalované bagatelizoval a některým svým příbuzným jej popisoval jiným způsobem a v rámci trestního řízení jej popsat odmítl, v době telefonátu na tísňovou linku reagoval spontánně, logicky a přesvědčivě. Těžko také mohl mít v danou dobu jakýkoliv přijatelný důvod nepopisovat událost pravdivě. Stejnému závěru o totožnosti pachatele potom svědčí i výpověď samotné obžalované, která se ke spáchání skutku částečně doznala, když vypověděla, že ji poškozený napadal tak, až spadla na zem a když se zvedala, nahmatala nůž na kuchyňské lince. Ačkoli si příliš nevybavuje, jak se to stalo, tak poškozeného bodla. V jejich bytě v danou dobu ani nikdo jiný přítomen nebyl. Skutečností, že poškozeného nožem bodla, si ostatně byla obžalovaná evidentně vědoma, neboť toto sdělila prostřednictvím telefonu svědkovi P ■■■ H ■■■. Zprostředkovně, tj. od poškozeného nebo obžalované, byli o této skutečnosti ostatně informováni i další svědci vypovídající v přípravném řízení. V neposlední řadě lze odkázat na závěry dalšího odborného zkoumání, kterým byla na jejím dámském tričku bez rukávů oranžovo šedé barvy značky Dibank, prokázána přítomnost krve poškozeného s profilem jeho DNA.
36. Pro právní kvalifikaci jednání obžalované bylo dále nezbytné posoudit, za jakých okolností obžalovaná poškozeného kuchyňským nožem bodla.
37. Z provedeného dokazování je dále především zcela zřejmé, že přechází soužití obžalované a poškozeného bylo nestabilní a poměrně konfliktní, což souviselo s pravidelným požíváním alkoholu oběma partnery a posléze manžely. Velmi často mezi nimi docházelo k vzájemnému verbálnímu ale i fyzickému napadání. V tomto ohledu lze v rámci hodnocení důkazů odkázat především na výpovědi svědka M ■■■ M ■■■, V ■■■ M ■■■, D ■■■ J ■■■, M ■■■ M ■■■, J ■■■ Z ■■■ a J ■■■ Š ■■■. Z těchto výpovědí lze také uzavřít, že oboustranné nejen verbální ale i fyzické napadání mezi obžalovanou i poškozeným bylo v jejich případech vcelku běžné a pravidelné a ani pro ně samotné zřejmě nemělo význam něčeho mimořádnějšího. Z výpovědi svědka H ■■■ je také zřejmé, že obžalovaná měla poškozeného v rámci jejich sporů již v minulosti nožem zranit. Skutečnost, že spolu oba soužití následně obnovili, opět svědčí závěru, že ani jeden z nich tyto konflikty nevnímal jako cokoli, co by nějak výrazněji vybočovalo z rámce jejich běžného soužití. Ostatně ve výpovědích výše jmenovaných

svědků jsou popisovány i situace, kdy prakticky vzápětí po poměrně intenzivní fyzické potyčce oba dotyční v klidu společně kouřili cigarety a usadili se spolu zpět ke stolu. Popsaný konfliktní způsob vzájemného soužití tak těžko mohl u obžalované vyvolávat pocit intenzivnějšího nebezpečí nebo strach o své zdraví a život. Provedené dokazování tak dle soudu v žádném případě nesvědčí závěru, že by byl poškozený *v rámci jejich vzájemného vztahu* v roli jednostranného agresora a obžalovaná v roli pravidelně napadané oběti ohrožované na zdraví a na životě. Hrubé a násilné jednání bylo mezi oběma manžely v důsledku jejich pití alkoholu pravidelné, dlouhodobé a především vzájemné.

38. Jak vyplývá z výpovědi obžalované, poškozený ji dne 12. 6. 2019 vyzvedl na její cestě ze zaměstnání a společně šli do restaurace [REDAKCE], kde konzumovali alkohol. Již během jejich návštěvy v restauraci mezi nimi došlo k hádce a poškozený odešel do místa jejich bydliště jako první. Obžalovaná jej následovala až poté, co dopila pivo. Již tyto popsání okolností jejich jednání předmětného dne opět zcela odpovídají jejich obvyklým konfliktům spojeným s požíváním alkoholu.
39. Ačkoli na místě činu byli v době činu pouze obžalovaná a poškozený, průběh jednání obou aktérů potyčky lze z provedeného dokazování spolehlivě zrekonstruovat. Obžalovaná popsala, že oba stáli na počátku potyčky u kuchyňské linky čelem k sobě. Dále obžalovaná popsala, jak ji poškozený uhodil sevřenou rukou do obličeje (do oblasti levého oka), což „ustála“, ačkoli se zakymácela. Tento popis obžalované není vyvrácen žádným z provedených důkazů, naopak lze poukázat na skutečnost, že ohledáním těla poškozené skutečně byly v den spáchání skutku nalezeny čerstvé oděrky po jejím levém okem. Pokud však obžalovaná dále popisovala, že ji měl obžalovaný následně uhodit sevřenou pěstí do žeber, v důsledku čehož spadla na zem s tím, že když se následně zvedala, na kuchyňské lince nahmatala nůž a ačkoli si danou situaci příliš nepamatuje, tak poškozený (v situaci, kdy již stála), udělal krok směrem k ní, a ona jej bodla, potom musí soud konstatovat, že provedené důkazy žádnému *intenzivnímu* násilí, které by mělo být vedeno na žebra obžalované, nesvědčí. Z ohledání těla obžalované a lékařského vyšetření (včetně rentgenového vyšetření), které absolvovala, žádné stopy násilí vedeného do této oblasti nevyplývají. Ostatně i soudně znalecké závěry z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství prokazují, že poranění na obličeji obžalované bylo způsobeno tupým násilím „pouze“ o intenzitě malé až větší. V žádném případě se tedy nejednalo jakkoliv intenzivnější násilný střet obou manželů, který by mohl v obžalované vyvolat obavu o její zdraví či dokonce život. Evidentně se mezi oběma manželi jednalo o další epizodu jejich vzájemného verbálního a fyzického napadání, které nijak nevybočovalo z jejich dlouhodobě oboustranně konfliktního soužití. Pokud za dané situace, kdy proti ní směřovalo násilí malé intenzity, obžalovaná uchopila do ruky nůž o délce čepele 19,5 cm a velkou silou jej poškozenému téměř celý zabodla do břicha, potom její jednání v žádném případě nemohlo být motivováno jakoukoliv snahou o obranu, ale fakticky se jednalo výhradně o prostý nezvládnutý afekt zlosti v opilosti. Pokud bylo namítáno, že snad měl poškozený proti obžalovanou držnému noži vykročit a tím se tak měl podílet na intenzitě vpíchnutí nože do jeho břicha, potom je třeba poukázat opět na jasné a logické závěry znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, která tuto eventualitu s ohledem na průběh bodného kanálu jednoznačně vyloučila. Poranění poškozeného vzniklo jednoznačně aktivním jednáním jiné osoby a to s ohledem na průběh bodného kanálu zpredu dozadu a šikmo vzhůru (což odpovídá tělesným proporcím obžalované jako menší osoby a poškozeného jako větší osoby). Soudní znalkyně také výslovně vyloučila pád na nůž nebo naběhnutí na něj. Síla, jakou byl nůž poškozenému bodnut do břicha, prokazatelně celá pocházela z volního pohybu obžalované a poškozený se na ní nijak nepodílel.
40. Ostatně ani obžalovaná ale ani poškozený bezprostředně po spáchání popsáního činu nezmiňovali, že mělo zranění poškozeného vzniknout v rámci jakékoliv obrany obžalované. O ničem takovém nehovořil poškozený v rámci hovoru na tísňovou linku ani posléze na zahradě před domem, kdy čekal na záchrannou službu. Na nic takového nepoukazovala ani sama obžalovaná. Ta ostatně při hovoru se svědkem P [REDAKCE] H [REDAKCE], se kterým měla velmi blízký vztah, jmenovanému sdělila,

že poškozeného bodla a nijak se neospravedlňovala tím, že by se z její strany mělo jednat o jakoukoliv obranu. Pokud by snad byla obžalovaná sama přesvědčena, že se pouze bránila, potom by v této situaci jistě tuto poměrně podstatnou okolnost na svoji obhajobu zmínila. I sám svědek H. [REDAKCE] potvrdil, že z hovoru s obžalovanou dovodil, že poškozeného bodla v afektu.

41. Tomuto závěru nepřímě svědčí i soudně znalecké závěry, dle kterých byla obžalovaná v době spáchání skutku ve stavu střední opilosti, která na ni působila jako činitel odbrzdňující, snižující zábrany a sebekontrolu, zvyšující dráždivost a navozující a uvolňující negativní emoce, jako je vztek nebo zlost. Popsané jednání jako důsledek požitého alkoholu a afektu koresponduje i se znalcem popsanou osobností obžalované, kterou charakterizoval jako simplexní s dráždivými a nezdrženlivými rysy, s tendencí jednat neočekávaně, explozivně, s nízkou ochotou k sebekontrolě, sebeomezení, malou zdrženlivostí a nebržděným jednáním.
42. Závěru, že si naopak byla obžalovaná vědoma toho, že bez jakéhokoliv ospravedlnitelného důvodu poškozeného nožem bodla do břicha, svědčí i to, co bezprostředně po činu sdělila svědkovi V. [REDAKCE] M. [REDAKCE], kterému mimo jiné řekla, že „udělala průser a teď je to všechno vyřešený“. Pokud by se obžalovaná skutečně bránila útoku poškozeného, u kterého by pocítovala, že ji ohrožoval na zdraví či na životě, nepochybně by na to poukazovala již bezprostředně po činu. Přinejmenším z výpovědi obžalované u hlavního líčení je potom zřejmé, že se snažila do určité míry účelově popírat i svoji vědomost bezprostředně po spáchání skutku o tom, že poškozeného zranila, když přinejmenším v rozporu s výpovědí ve vazebním zasedání tvrdila, že si nevšimla žádné krve. Tato část její výpovědi je také zcela nevěrohodná vzhledem k charakteru a intenzitě zranění, jaké poškozenému způsobila. Přinejmenším z tohoto důvodu je věrohodnost výpovědi obžalované jako celku do určité míry snižována.
43. Z postoje poškozeného v rámci tohoto trestního řízení (kdy využil svého práva a odmítl vypovídat) a z jeho líčení celé události některým jeho příbuzným (před kterými celou událost bagatelizoval a zjevně nepravdivě jim tvrdil, že obžalovaná jej bodla omylem) je zřejmé, že poškozený nemá žádnou snahu se obžalované jakkoliv mstít a svým postojem nechce obžalované jako své manželce její aktuální situaci jakkoliv zhoršovat či ji komplikovat. Pokud by jej tedy ve skutečnosti obžalovaná zranila v rámci své obrany před jeho útokem, potom by se za daného postoje poškozeného k obžalované logicky mnohem spíše nabízelo, že by i poškozený sám ve snaze své manželce pomoci na tuto skutečnost ve své výpovědi poukázal.
44. Z výše uvedeného tak lze především bezpečně uzavřít, že obžalovaná nejednala v obraně, ani pokud se její subjektivního vnímání situace týká - tedy její útok nožem vůči poškozenému nebyl v dané situaci veden pohnutkou se bránit před (ať již před právě probíhajícím či před hrozícím) útokem ze strany poškozeného. Obžalovaná tak prokazatelně v daném případě nejednala ani v tzv. putativní obraně (obraně proti domnělému útoku).
45. V rámci hodnocení všech okolností spáchaného skutku má soud za to, že obžalovaná jednoznačně nejednala v rámci mezí nutné obrany ve smyslu § 29 tr. zákoníku. Zmíněné ustanovení trestního zákoníku vymezuje meze nutné obrany tak, že: „čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem. Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.“ V daném případě lze uzavřít, že přinejmenším obžalovaná neodvracela žádný útok přímo hrozící nebo trvající. Obžalovaná sama vypověděla, že v situaci, kdy ležela na zemi a zvedala se, tak již další rány od poškozeného nepřicházely, nepopisovala ani žádné skutečnosti, které by v ní v dané chvíli vyvolávaly obavu, že další napadání ze strany poškozeného aktuálně hrozí. V momentě, kdy obžalovaná bodla poškozeného do břicha kuchyňským nožem, tak útok poškozeného netrval, ani nehrozilo jeho pokračování. V této chvíli obžalovaná fakticky nezvládla svůj afekt zlosti z jejího předchozího fyzického napadení podpořený konzumací alkoholu a zcela mimo meze nutné obrany sama zaútočila na poškozeného.

46. Pokud se týká subjektivní stránky jednání obžalované, jsou za dané situace rozhodující okolnosti, intenzita a způsob provedení útoku, charakter zbraně, kterou obžalovaná při útoku použila, a místo na těle poškozeného, proti němuž byl útok veden (zde je kladen důraz zejména na uložení životně důležitých orgánů v té části těla, proti které byl útok velkou silou veden). Ze znaleckých závěrů z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství je zcela zřejmé, že bodné poranění žaludku s proražením žaludeční stěny bezprostředně ohrožovalo poškozeného na životě v důsledku průniku žaludečního obsahu do dutiny břišní s následným šokovým stavem, toxickým šokem, možností hnisavého zánětu pobříšnice a septického stavu (otrava krve). Tomuto následku bylo za dané situace zabráněno pouze díky včasné a vysoce odborné lékařské péči, která byla poškozenému poskytnuta. Popsané jednání vůči poškozenému je třeba jednoznačně kvalifikovat jako útok, který jej svojí razancí a lokalizací bezprostředně ohrožoval na životě, a obžalovaná musela být přinejmenším srozuměna s tím, že může být tento útok spojen se smrtelným následkem u poškozeného. Zcela nepochybně si musela být i obžalovaná jako laik vědoma toho, že v případě bodnutí poškozeného shora popsanou intenzitou a předmětným nožem do břicha zcela reálně hrozí zasažení orgánů či velkých cév, v důsledku čehož dojde k úmrtí poškozeného (a to zcela reálně ještě před příjezdem lékařské pomoci). Pokud obžalovaná za dané situace přesto velkou intenzitou prakticky celý předmětný nůž poškozenému zabodla do břicha, potom musela být přinejmenším srozuměna se smrtelným následkem svého jednání u poškozeného. Tomuto jejímu srozumění se smrtelným následkem jejího jednání ostatně svědčí i její chování po incidentu samotném, kdy z místa činu utekla, aniž by se dále jakkoliv zajímala o zdravotní stav poškozeného.
47. Jednání obžalované je namísto právně kvalifikovat jako pokus zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 ve spojení s § 140 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaná se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k usmrcení poškozeného tím, že jej velkou silou bodla kuchyňským nožem do břicha (ukončený pokus), čímž mu způsobila shora popsané bodné poranění. Tohoto trestného činu se podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku dopustila obžalovaná minimálně v úmyslu nepřímém, tj. byla srozuměna s tím, že takto vedeným útokem usmrtí poškozeného. Pro obě formy úmyslného zavinění je společné to, že vůle ve formě chtění nebo srozumění vyjadřuje aktivní vztah pachatele ke způsobenému následku (zde smrti jiného). Vůlí je tedy v tomto smyslu třeba rozumět i srozumění pachatele s následkem, neboť srozumění je vlastně formou chtění. Srozumění pachatele s následkem lze pak dovodit jen v těch případech, kde lhostejnost pachatele k tomu, zda následek nastane či nenastane, vyjadřuje jeho kladné stanovisko k oběma těmito možnostem (tzv. nepravá lhostejnost). Uvedené kladné stanovisko musí vyjadřovat aktivní volní vztah k relevantnímu trestně právnímu následku a tak tomu bylo i v tomto případě. Aplikováno totiž na projednávanou věc, obžalovaná i při pouhé jedné ráně velké intenzity do břicha poškozeného s ohledem na charakter užitého nástroje i místo na těle, jež bylo cílem útoku, musela být srozuměna s reálnou možností usmrcení poškozeného, když musela důvodně předpokládat zasažení některého z životně důležitých orgánů a v takovém případě již nemohla počítat s žádnou konkrétní okolností, která by mohla škodlivému následku včetně usmrcení poškozeného zabránit (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 1. 2017, sp. zn. 8 Tdo 1409/2016, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 6. 2018, sp. zn. 8 Tdo 662/2018).
48. Právní kvalifikace jednání obžalované jako pokus trestného činu zabití podle § 141 tr. zákoníku - privilegované skutkové podstaty k trestnému činu vraždy podle § 140 tr. zákoníku, na kterou bylo poukazováno, v daném případě přílehlavá není. Ustanovení § 141 tr. zákoníku obsahuje dvě kategorie privilegujících okolností ve vztahu k úmyslnému usmrcení, a to jednak jednání v silném rozrušení z omluvitelného hnutí mysli (tzv. afektdelikt) a jednak jednání v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného (tzv. provokace), které nevyžaduje silné rozrušení. Pokud se týká prvé zmíněné kategorie, omluvitelné hnutí mysli musí navazovat na podněty mimořádné intenzity a závažnosti, neboť musí vyvolat silné rozrušení (tak tomu bude např. u strachu o život svůj nebo o život blízkých osob, popř. o jinou vážnou újmu na zdraví). Z výše uvedených

skutkových závěrů však vyplývá, že konflikt mezi obžalovanou a poškozeným (aniž by soud jakkoliv bagatelizoval násilné projevy kteréhokoliv z manželů vůči druhému z nich) nijak nevybočoval z jejich obvyklého způsobu soužití a obžalovaná v konkrétní situaci, která předcházela jejímu útoku na poškozeného, nemohla mít důvodnou obavu o svůj život nebo zdraví. Proto nelze v projednávaném případě uvažovat o tom, že se daného skutku dopustila v silném rozrušení. Pokud se týká druhé kategorie, předchozí zavrženíhodné jednání poškozeného (tzv. provokace) je dáno v takovém případě, kdy pachatel jedná pod vlivem takového zavrženíhodného jednání poškozeného, které je obecně považováno za chování v příkrém rozporu s morálkou a svědčí o morální zvrhlosti, bezcitnosti, bezohledném sobectví a o neuctě poškozeného k ostatním osobám nebo společnosti. Tzv. provokace musí být odpovídající k mimořádnému významu objektu trestného činu zabití, jímž je lidský život, a proto musí být naplnění podmínek skutkové podstaty zabití podle § 141 tr. zákoníku vykládáno restriktivně. Konkrétně se může jednat např. o dlouhodobé fyzické nebo psychické týrání pachatele, nebo jednorázové jednání pachatele, pokud má však požadovanou intenzitu - v obou případech platí, že takové jednání poškozeného by muselo být mimořádně zlé, zraňující nebo ponižující. Naopak, běžné verbální útoky ve formě nadávek, spílání, zneuctění (dehonestace), nebo obvyklé fyzické napadání a spory (políčky, strkanice, povalení na zem), podmínky této skutkové podstaty nenaplní. Nepostačuje ani běžné vyprovokování poškozeného (viz Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, s. 1493). Stejně tak nepůjde o trestný čin zabití podle § 141 tr. zákoníku, jestliže útok směřující k usmrcení je reakcí pouze na úder pěsti, byť zraňující, ani eventuálně další úder, jež nezanechaly stopy, neboť nejsou takovým útokem, který by znamenal ohrožení života nebo závažné ohrožení zdraví a nelze je mít za důvod podmiňující silné rozrušení ze strachu či úleku, ani je hodnotit jako zvlášť zavrženíhodné jednání poškozeného (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2014, č. j. 7 Tdo 184/2014-19). Obdobně tomu potom bylo právě v případě nyní projednávaného skutku. Z výpovědi obžalované ale především potom z lékařských zpráv a závěrů soudní znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství je zřejmé, že obžalovaná byla před napadením poškozeného z jeho strany vystavena právě výše popsanému fyzickému napadání, které nevybočovalo z rámce obvyklých oboustranných fyzických potyček (políčky, strkanice, povalení na zem...) mezi oběma manžely.

49. S ohledem na vše výše uvedené je namístě uzavřít, že obžalovaná jednala impulzivně v afektu s agresivitou potencovanou střední opilostí v konfliktu, který vyústil v její následné jednání vůči poškozenému. Z provedeného dokazování je zřejmé, že alkohol požívala pravidelně, byla vůči němu více tolerantní a tento odbrzdil její chování tak, že se dopustila projednávaného skutku. V době jeho spáchání však byla přičetná, když schopnost rozpoznat protiprávnost jejího jednání a toto jednání ovládnout byla vlivem opilosti pouze lehce snížena měrou forenzně nepodstatnou. Byla zcela schopna předvídat následky požití alkoholu pro svoji osobu a jednání; stejně tak byla schopna zdržet se jeho užívání. Nezbývá tak než konstatovat, že afekt zlosti obvykle může být běžně spuštěn jednáním druhé osoby, jak tomu bylo i v tomto případě, avšak trestní právo je postaveno na zásadě, že každý je povinen se ovládat, zvládnout své afekty, především afekty zlosti, které vedou ke kriminálním deliktům, pokud jsou zvladatelné, a není-li toho schopen nikoli z patických důvodů, pak musí nést odpovědnost za své jednání v plném rozsahu.
50. Obžalovaná je bezúhonná, jak vyplývá z opisu rejstříku trestů (č. l. 421). Též v opisu z evidence přestupků nemá žádný záznam o spáchání evidovaných přestupků (č. l. 311). V místě bydliště v [REDAKCE] bylo k její osobě zjištěno, že v posledních pěti letech neprojednávala Komise k projednání přestupků její osobu. Bývalý zaměstnavatel obžalované sdělil, že obžalovaná měla dobrou pracovní morálku, neměla žádné pozdní příchody a řádně chodila na směny. Nevedl na obžalovanou žádné srážky ze mzdy. Byla nekonfliktní a měla příjemné vystupování. Pracovní poměr ukončila dohodou (č. l. 315 až 318).

51. Při úvaze o druhu a výši trestu tak soud přihlédl ke všem výše uvedeným skutečnostem, které zhodnotil z hlediska povahy a závažnosti spáchaného skutku, osobních, rodinných a majetkových poměrů obžalované, jejího dosavadního způsobu života i možností její nápravy. Obžalovaná byla ohrožena trestní sazbou trestu odnětí svobody od 10 do 18 let. Polehčující okolností je v případě obžalované nepochybně její dosavadní občanská i trestní bezúhonnost, až do spáchání tohoto skutku byla také řádně zaměstnána a ze strany zaměstnavatele byla hodnocena kladně. Další polehčující okolností je také určitá míra lítosti, kterou před soudem nad následky svého jednání projevila. V neposlední řadě je také namístě ve prospěch obžalované zohlednit její přinejmenším částečné doznání. Ve vztahu k ukládání trestu musí soud vzít také v úvahu, že spáchání trestného činu v tomto případě dospělo do fáze pokusu, kdy k fatálnímu následku na životě poškozeného fakticky nedošlo (byť se jednalo o pokus ukončený a obžalovaná sama neměla žádný podíl na tom, že poškozený v důsledku jejího jednání nezemřel).
52. Po zvážení všech těchto aspektů uložil obžalované trest odnětí svobody na samé spodní hranici trestní sazby, tj. v trvání deseti let. Zákonné důvody pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody ve smyslu § 58 tr. zákoníku soud v daném případě neshledává, když okolnosti spáchaného činu nijak podstatněji nevybočovaly z obvyklého průběhu tohoto druhu trestné činnosti. Ani poměry obžalované nelze hodnotit jako v jakémkoliv směru neobvyklé. Přestože jednání obžalované dospělo „pouze“ do fáze pokusu trestného činu, tak k jeho dokonání nedošlo pouze díky velmi šťastné náhodě, že nebyla zasažena bezprostředně životně důležitá centra v těle poškozeného (srdce, velké cévy, ...) a včasné a odborné lékařské pomoci, k jejímuž přivolání sama obžalovaná ani žádným způsobem nepřispěla. Nelze proto uvažovat ani o splnění podmínek § 58 odst. 5 tr. zákoníku pro uložení trestu pod spodní hranici trestní sazby.
53. Pro výkon trestu odnětí svobody však soud obžalovanou zařadil podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku do věznice s ostrahou, ačkoli by jinak bylo namístě ji podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařadit do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť jí byl za zvláště závažný zločin uložen trest odnětí svobody vyšší než 8 let. Soud vycházel z předpokladu resocializace obžalované, jak vyplynula z příslušného znaleckého zkoumání, zohledněna také byla dosavadní bezúhonnost obžalované. V daném případě tak má soud za to, že tento způsob zařazení obžalované pro výkon uloženého trestu odnětí svobody bude dostatečně účinným prostředkem k zajištění sledovaného účelu trestu.
54. Uložený trest odnětí svobody soud doplnil o trest propadnutí věci podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a to shora označeného kuchyňského nože zajištěného jako stopa č. 1, jehož bylo ke spáchání činu užito. Kuchyňský nůž se nacházel ve společné domácnosti obžalované a poškozeného a z výpovědi obžalované vyplývá, že je jejím vlastnictvím., neboť si jej do ■■■■■ přivezla ze svého předchozího bydliště v ■■■■■. Lze tak uzavřít, že se jedná o věc náležející obžalované a je tak splněna i další podmínka pro uložení tohoto trestu.
55. Poškozená Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky se k trestnímu řízení včas a řádně připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 222 477 Kč, která představuje náklady lékařské péče vynaložené na léčbu poškozeného. Tyto náklady zdravotní pojišťovna uhradila, přičemž svůj nárok doložila potřebnými podklady (č. l. 435 až 444). Vzhledem k tomu, že v rámci trestního řízení bylo prokázáno, že obžalovaná svou trestnou činností škodu v uvedené výši skutečně způsobila, uložil jí soud povinnost k její náhradě, a to v plně nárokované výši (tedy v částce 222 477 Kč).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze. V této lhůtě musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze oprít o nové

skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Praha 7. února 2020

Mgr. Robert Pacovský, v. r.
předseda senátu